

Arrest

nr. 71 973 van 16 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat P. VAN ASSCHE en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meer bepaald uit Barishal. U verklaarde dat uw vader actief was binnen de BNP ("Bangladesh Nationalist Party"), als voorzitter van de lokale raad. In december 2008, na de verkiezingsoverwinning van de AL ("Awami League"), de politieke tegenstanders van de BNP, kreeg uw familie problemen met de mensen van de AL. U diende uw studies op te geven en u verbleef ook een tijd in het huis waar uw zus woonde. U keerde weer even naar het huis van uw ouders terug. Echter nadien verbleef u een tijdje bij vrienden van uw vader, eerst

in Phirozpur en nadien in Dhaka. Omdat er ook een valse zaak tegen u werd opgestart, besloot uw familie dat u het land moest verlaten. Immers, de Bengaalse autoriteiten zochten u. U vertrok op 20 maart 2010. U reisde met een smokkelaar vanuit Dhaka naar Thailand en daarna verder naar België waar u op 22 maart 2010 asiel aanvraagde. Na uw asielaanvraag kreeg u bericht dat uw vader in oktober 2010 was gedood.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte voor, evenals een nationaliteitscertificaat, een document van familiesamenstelling, twee poststukken, verschillende "applications" van uw vader, twee schoolattesten, een medisch attest, een document van de BNP, een bundel met juridische documenten over de valse zaak die tegen u hangende zou zijn, waaronder een arrestatiebevel van 18 maart 2010, en twee bundels met juridische en medische documenten over de dood van uw vader.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient het CGVS verschillende opmerkingen te maken betreffende de door u neergelegde documenten die, in het licht van uw verklaringen, niet kunnen overtuigen.

Ten eerste is het opmerkelijk dat u verklaarde in Bangladesh door de autoriteiten te worden gezocht wegens een valse zaak die tegen u hangende is, terwijl u wel verschillende documenten neerlegde die voor u zijn opgemaakt door diezelfde autoriteiten én wel nadat de valse zaak tegen u werd opgestart. Dat uw familie die autoriteiten contacteerde voor de uitgifte van identiteitsdocumenten voor u, tegen wie, volgens uw documenten, een arrestatiebevel zou zijn uitgevaardigd op 18 maart 2010, is weinig aannemelijk. Zo legde u een geboorteakte neer die dateert van 25 maart 2010. U legde ook een document van familiesamenstelling dat dateert van 15 augustus 2010. U legde ook twee schoolattesten neer die dateren van juli 2010, waarbij het opmerkelijk is dat hierop expliciet is vermeld dat "he dit not take part in any activities subversive to the state", terwijl er in die periode wel al een arrestatiebevel tegen u zou zijn uitgevaardigd, o.a. wegens sedition (opruiming), zoals blijkt uit de brief van uw advocaat en het artikel 124A waaronder u werd aangeklaagd. Ten slotte is het ook opmerkelijk dat uw familie, ondanks uw bewering te worden gezocht door de autoriteiten in Bangladesh, naar het ministerie van buitenlandse zaken stapte om een vorm van legalisatie te krijgen van bijna al uw documenten, inclusief uw identiteitsdocumenten. Al deze vaststellingen doen reeds afbreuk aan uw bewering dat u in Bangladesh zou worden gezocht op basis van een arrestatiebevel als gevolg van een valse zaak.

Ten tweede, u legde een attest van de BNP neer dat dateert van 30 februari 2010. Echter bestaat 30 februari 2010 niet. De maand februari telt 28 of 29 dagen, geen 30. Dat deze fout zowel op het origineel als op de vertaling staat aangegeven, en dat dit document nadien blijkbaar geattesteerd werd door een notaris en een stempel kreeg van het ministerie van buitenlandse zaken, is niet geloofwaardig en ondermijnt de authenticiteit van dit document. Toen u met de vaststelling werd geconfronteerd, kon u ook geen enkele verklaring geven voor deze foute datum op het document (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Ten derde, u legde een bundel juridische documenten neer (in casu betreffen dit gecertificeerde kopieën op foliopapier) met een brief van uw advocaat die beiden in de Engelse taal zijn opgesteld. Nochtans worden deze juridische documenten in principe in de Bengaalse taal opgesteld. Dit blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Dat nergens op de door u neergelegde documenten staat vermeld dat het een vertaling betreft, doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze documenten. Ook kunnen uw juridische documenten niet "certified to be true copy" zijn (zoals blijkt uit de stempels) daar een "true copy" logischerwijze in het Bengaals dient te zijn. Bovendien staan er verschillende taalfouten in de stempels op de documenten die de authenticiteit van de documenten volledig weerleggen. Zo staat er "urgent fees" in de stempel "Cost For Copy" (die achteraan sommige pagina's is toegevoegd) in plaats van "urgent fees". Zo staat er "chief comparing assistant" in de stempel "Verified & Found Correct" (die achteraan sommige pagina's is toegevoegd) in plaats van "chief comparing assistant". Zo staat er "assteded folio no, & cost" in de stempel "Cost For Copy" (die achteraan sommige pagina's is toegevoegd) in plaats van "attested folio no, & cost".

Ten slotte, u legde documenten betreffende het overlijden van uw vader neer, waarvan één bundel kopieën zijn van gecertificeerde kopieën die zijn geattesteerd door een advocaat van de "Judge court" en de andere een bundel gecertificeerde kopieën op foliopapier. Wat betreft de eerste bundel, stelt het CGVS dat dit slechts fotokopieën betreffen waarvan de echtheid niet kan worden gegarandeerd. Het betreft fotokopieën van gecertificeerde kopieën en het CGVS vraagt zich dan ook af waarom niet de originele gecertificeerde kopieën werden voorgelegd. Dat op deze kopieën die u voorlegde een stempel van een advocaat van de "Judge Court" staat, doet daar niets aan af. Bovendien is het opmerkelijk dat in zo goed als al uw documenten Barishal met een "h" wordt geschreven, terwijl net hier in deze stempel van de "Judge court" Barisal staat geschreven zonder "h". Wat betreft de gecertificeerde kopieën in het Engels, gelden dezelfde opmerkingen over de bundel juridische documenten die uw valse zaak zouden beschrijven (zie boven). Ook hier blijkt nergens uit het document dat dit een vertaling betreft van een Bengaals document en evenzeer staan hier in de stempel dezelfde taalfouten, met dat verschil dat "Chipf" werd vervangen door "Chif", wat evenzeer fout is. Bovendien blijkt dat er op de tweede pagina een toevoeging (in casu "husband") in de tekst is gebeurd in balpen op een niet officiële manier, waardoor de authenticiteit van dit document volledig teniet wordt gedaan. U legde geen andere documenten voor die het overlijden van uw vader zouden staven, zoals mediaberichten of een overlijdensakte.

Daarnaast dient het CGVS ook vast te stellen dat uw verklaringen evenmin kunnen overtuigen omdat ze vaag en onsamenhangend zijn en niet in overeenstemming zijn met de door u neergelegde documenten. Zo kende u amper enig detail van de valse zaak die tegen u hangende zou zijn. U verklaart dat uw naam op de verdachtenlijst werd gezet in de zaak van iemand die werd vermoord nabij de plaats waar u computerlessen volgde (zie gehoorverslag CGVS p.9), maar meer wist u niet. U wist niet wie er was gedood. U weet niet hoeveel verdachten er in deze zaak zijn en u weet niet of er al iemand is gearresteerd. U weet zelfs niet of er al een verdict is in deze zaak (zie gehoorverslag CGVS p.9 en 11). Deze vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder verklaarde u dat u vanuit Dhaka met een smokkelaar naar Thailand reisde zonder dat u zelf een paspoort kreeg en zonder dat u wist onder welke naam u reisde (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dat u helemaal niet wist onder welke naam, welke nationaliteit en andere gegevens u reisde, komt niet geloofwaardig over. Het CGVS verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een asielzoeker die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Gelet op uw verklaring dat u in Bangladesh werd gezocht door de autoriteiten, is het niet aannemelijk dat u onvoorbereid via de luchthaven van Dhaka uit Bangladesh vertrok.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat de documenten die hierboven in de beslissing niet zijn besproken, niet van die aard zijn dat ze afbreuk doen aan deze beslissing. U legde een artikel van internet voor over het kantoor van uw vader, maar diens naam staat er niet in (zie gehoorverslag CGVS p.6). U legde nog "applications" voor van uw vader, maar daar staat nergens in dat er een valse zaak tegen u of uw vader zou bestaan. Ook het medische attest van uw moeder staft niet dat er een valse zaak tegen u hangende zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit het verzoekschrift leidt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) af dat verzoeker het niet eens is met de inhoud van de motivering van de bestreden beslissing, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren

is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Verzoeker poogt in zijn verzoekschrift de motieven waarop de bestreden beslissing gebaseerd is één voor één te weerleggen.

De bestreden beslissing stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker een hele reeks documenten neerlegt die hij bij de autoriteiten in zijn land van herkomst heeft bekomen, terwijl verzoeker door deze autoriteiten gezocht word en er tegen hem een arrestatiebevel is uitgevaardigd. De bestreden beslissing wijst ook op het feit dat op de schoolattesten die verzoeker neerlegt vermeld staat dat *"he did not take part in any activities subversive to the state"*, terwijl er in die periode een arrestatiebevel tegen hem liep.

Verzoeker vindt niet dat deze motieven overtuigen. In Bangladesh is net als in België een onderscheid tussen de rechterlijke en de lokale autoriteiten. De geboorteakte en het familiesamenstellingsformulier zijn bekomen bij de lokale overheid, die een louter administratieve afhandeling van deze documenten verzorgt. Dergelijke documenten zijn dus niet rampzalig moeilijk te bekomen, volgens verzoeker. Met betrekking tot de schoolattesten meent verzoeker dat de vermelding dat hij geen activiteiten die tegen de staat zijn heeft uitgeoefend, een standaardvermelding betreft op schoolcertificaten. Dit schoolattest werd uiteraard ook door de school afgegeven, en niet door de autoriteiten. Dit standaarddocument en de vertaling ervan, hebben volgens verzoeker uiteraard geen uitstaans met verzoekers problemen met de autoriteiten. Het feit dat er een stempel van de autoriteiten is gekomen op de schoolattesten is enkel voor de legalisatie van de documenten en heeft niets te maken met de inhoud ervan, noch met het akkoord van de overheid over deze inhoud.

De verwerende partij antwoordt hierop: *"(...)Verweerder antwoordt dat verzoeker weliswaar beweert dat de documenten waarvan sprake in de bestreden beslissing zouden zijn afgegeven door de lokale autoriteiten en door de school, maar er volledig aan voorbijgaat dat in de bestreden beslissing is opgemerkt dat zijn familie, ondanks de bewering dat verzoeker werd gezocht door de autoriteiten, naar het ministerie van buitenlandse zaken stapte om een vorm van legalisatie te krijgen van zijn documenten. Dit wijst er op dat de autoriteiten (ministerie van buitenlandse zaken) op de hoogte waren dat verzoeker documenten liet opmaken, die naar het Engels werden vertaald en dat deze autoriteiten geen graten zagen in de inhoud van deze documenten ("he did not take part in any activities subversive to the state"). Terecht heeft de bestreden beslissing opgemerkt dat deze vaststellingen afbreuk doen aan verzoekers bewering dat hij in Bangladesh zou worden gezocht op basis van een arrestatiebevel als gevolg van een valse zaak.(...)"* De Raad schaart zich achter dit motief.

De Raad merkt ook op dat het kan zijn dat er een onderscheid is tussen de rechterlijke macht en de lokale autoriteiten, maar dat in dit geval, verzoeker zou voortvluchtig zijn omdat hij beschuldigd wordt van moord, het onwaarschijnlijk lijkt dat de rechterlijke macht geen informatie zou doorgeven aan de lokale autoriteiten.

Met betrekking tot de schoolattesten dient opgemerkt te worden dat de Raad niet betwist dat deze door de school uitgegeven werden, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat de vermelding dat hij geen activiteiten die tegen de staat zijn heeft uitgeoefend, een standaardvermelding betreft op schoolcertificaten, die in feite inhoudsloos zou zijn vermits er geen enkele vorm van controle in dit verband toegepast wordt.

Waar de bestreden beslissing verzoeker verwijt dat het document van de *"Bangladesh Nationalist Party"* (BNP) dat hij neerlegt als datum 30 februari vermeld, terwijl 30 februari niet bestaat, stelt verzoeker dat dit een vergissing is. Verzoeker meent dat het feit dat 30 februari niet bestaat het net evident maakt dat dit een vergissing betreft. Ook het feit dat de vertaling de vergissing overneemt toont aan dat de vertaling gemaakt is in functie van hetgeen op het document staat en derhalve geloofwaardig is. Verzoeker herhaalt dat de legalisatiestempel enkel de legalisatie formaliseert, en niets te maken heeft met het feit of de inhoud gecontroleerd is. Uit deze materiële vergissing kan aldus niet de niet geloofwaardigheid van verzoekers relaas afgeleid worden.

De Raad meent dat het simpelweg stellen dat dit een materiële vergissing is de geloofwaardigheid van dit document niet kan herstellen. Getuigschriften van een politieke beweging kunnen een bijkomend bewijs zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

De bestreden beslissing verwijt verzoeker ook dat hij een hele reeks al dan niet naar het Engels vertaalde documenten neerlegt, zonder de originele documenten te kunnen tonen. Verzoeker stelt dat het evident is dat dit vertalingen betreffen. Het feit dat dat er niet op vermeld is dat ze vertaald zijn of dat er een stempel tot legalisatie op staat, belemmert niet dat de originelen zich nog in Bangladesh bevinden. Verzoeker gaat zijn best doen om de originelen alsnog te verkrijgen, maar kan dit niet garanderen.

Uit informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat de officiële documenten die worden uitgegeven door de lagere rechtbanken in Bangladesh steeds in het Bangla worden opgesteld. Deze informatie stelt verder dat het mogelijk is om Engelse vertalingen te bekomen, maar dat deze niet op het typische officiële papier opgesteld worden, en ook niet de stempels van de rechtbank bevatten, wat in geval van verzoekers documenten wel zo is. Indien deze vertalingen door de rechtbank geattesteerd zouden zijn zouden ze de vermelding "*certified translation*" bevatten, terwijl verzoekers documenten dit niet vermelden. Verder is het zo dat deze Engelse documenten vol fouten staan. Ook in de stempels die aangebracht worden staan fouten, en voor officiële stempels is dit niet aannemelijk. De bestreden beslissing stelt: *"(...)Zo staat er "urgent fees" in de stempel "Cost For Copy" (die achteraan sommige pagina's is toegevoegd) in plaats van "urgent fees". Zo staat er "chief comparing assistant" in de stempel "Verified & Found Correct" (die achteraan sommige pagina's is toegevoegd) in plaats van "chief comparing assistant". Zo staat er "assteded folio no, & cost" in de stempel "Cost For Copy" (die achteraan sommige pagina's is toegevoegd) in plaats van "attested folio no, & cost".(...)"*

Verder wordt verzoeker verweten dat hij een zeer beperkte kennis heeft met betrekking tot de zaak die tegen hem aangespannen zou zijn. Verzoeker verklaart dit door te wijzen op zijn jonge leeftijd, en het feit dat zijn ouders alles voor hem regelden. Verder is verzoekers vader overleden en is zijn moeder van plan om te hertrouwen. Daarom is verzoeker bijzonder boos op zijn moeder en heeft hij ook met haar geen contact meer.

De Raad kan alleen maar opmerken dat verzoeker inderdaad een zeer beperkte kennis heeft van de zaak die tegen hem loopt. Aangezien deze zaak de reden is dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten kan er van hem verwacht worden dat hij een zo groot mogelijke inspanning doet om op de hoogte te blijven van de evolutie van zijn zaak. Zijn jonge leeftijd ontslaat hem niet van deze verplichting. Ook het feit dat hij bijzonder boos is op zijn moeder ontslaat hem niet van deze verplichting. De Raad merkt ook op dat verzoeker de documenten die hij voorlegt heeft gekregen via twee zendingen, één van 25 augustus 2010 en één van 8 maart 2011. Verzoekers gehoor op het Commissariaat-generaal was op 21 september 2011, hij heeft dus voldoende tijd gehad om de documenten in verband met de zaak die tegen hem loopt door te nemen.

Ten slotte hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers reisweg. Verzoeker stelt dat hij een paspoort had waar zijn naam op stond, en vermoedelijk een andere naam, maar hij heeft dit niet in zijn handen gehad aangezien de smokkelaar alles regelde. Verzoeker is nooit ondervraagd geweest tijdens de controles en kon zonder problemen op de vliegtuigen. Verzoeker wijst op het feit dat er zoveel asielzoekers op gelijkaardige manier naar België komen, dat de theorie en de praktijk dus duidelijk ver uit elkaar liggen.

De Raad vindt dit een overtollig motief.

Verzoeker stelt ook nog vast dat er niet onderzocht is geworden of hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Bangladesh is verre van stabiel. Er gebeuren regelmatig aanslagen en er zijn moeilijkheden tussen de verschillende politieke partijen. De bestreden beslissing stelt enkel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker meent dat dit geen afdoende motivering is.

De commissaris-generaal heeft voor verzoekers een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd genomen na individueel onderzoek op basis van de elementen die terug zijn te vinden in het administratief dossier. De motieven voor de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zijn voor het grootste deel gelijklopend met deze voor de weigering van de vluchtelingenstatus. Het is niet omdat deze motieven niet nog eens specifiek opgesomd zijn in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus, dat de beslissing op dit vlak onvoldoende gemotiveerd is.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat Bangladesh verre van stabiel is. Er gebeuren regelmatig aanslagen en er zijn moeilijkheden tussen de verschillende politieke partijen. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS